

Adrià Ciurana
Hipnosi

Diputació de Girona

Imatges:

Adrià Ciurana
Fragments de la sèrie «Hipnosi», 2010-2012

Coberta posterior:

Hipnosi núm. 6
Emmarcat per Martijn van den Berg, 2011
40 x 40 cm
Paper de rebuig

**Exposicions Viatgeres
de la Diputació de Girona (11)**

Edició:

Diputació de Girona / Oficina de Difusió, 2014

Coordinació de les Exposicions Viatgeres:
Ibet Vila

Disseny:

Oficina de Difusió
Baboo! Disseny i comunicació / Ignasi Sarquella
Paginació d'Adrià Ciurana

Impressió:

Gràfiques Anglès, SL

Adrià Ciurana

Hipnosi

Un eutrapèlic miniaturista medieval

Eudald Camps

«(...) *Escribía como pudiera haber pintado un eutrapélico miniaturista medieval que se burlara de su propia sombra*».

A. Sabaté Mill

«*La cultura és tot allò produït fora dels somnis*».

Miquel Bauçà

Quan, al final de 2013, la Biennale de la Jeune Création Européenne (JCE), organitzada per l'Ajuntament de Montrouge (París), va decidir premiar Adrià Ciurana, la notícia no va agafar desprevingut cap integrant del grup, encara relativament reduït, de persones familiaritzades amb els treballs del figuerenc; de fet, pels incipients *ciuranistes* —entre els quals tinc el privilegi de comptar-me— el guardó venia a certificar una aventura creativa que, tot i trobar-se en els seus inicis, demostrava una coherència i una profunditat que ja voldrien per a elles trajectòries molt més dilatades en el temps i en l'espai (ben al contrari: el que hauria estat sorprenent és que la personalitat creativa de Ciurana hagués passat desapercibuda entre els membres del jurat europeu). La qüestió és que se'ns vindicava, des de fora, un autor de casa. Fins aquí res de nou.

La bona notícia —i, fins a cert punt, inesperada— és que aquell reconeixement no només no s'esgotava en ell mateix —en la típica concatenació de notícia, exposició i silenci posterior— sinó que encara reverbera: que la Diputació de Girona l'hagi escollit, juntament amb Jordi Isern, com un dels artistes que protagonitzaran les seves Exposicions Viatgeres (salvant les distàncies, una més que lloable actualització del concepte republicà de *missió pedagògica*) és una mostra de salut del *cos institucional* que afecta, per cert, l'òrgan més desatès de tots, és a dir, el de la cultura contemporània. I aquí és on comença la novetat: Adrià Ciurana no encaixa en cap dels dos grans grups artístics que més proliferen a casa nostra, a saber, el dels nostàlgics ancorats en fórmules noucentistes (els mateixos que contraposen, acríticament, la saviesa manufacturera de l'artesà al pèfid conceptualisme de determinades pràctiques artístiques d'avui) ni, per contra, el dels liofilitzats cosmopolites fills del MACBA o del Palais de Tokyo o de la Tate Modern o de la *Kunsthalle* que sigui. No, Ciurana no és reaccionari ni progressista, entre altres raons, perquè totes les possibles dicotomies —no només la inveterada *querelle des Anciens et des Modernes*— convergeixen en la seva mirada fins al punt de conformar-ne l'element més identificable i, al mateix temps, genuí.

Per això citem, per encapçalar aquest intent de presentació, les paraules que Sabaté Mill va dedicar a l'inclassificable geni de Francesc Pujols (en qualitat d'ànima bessona): «(...) *Escribía como pudiera haber pintado un eutrapélico miniaturista medieval que se burlara de su propia sombra*», va deixar dit el crític d'art de Vilafranca del Penedès en un intent de fixar la rara capacitat que tenia l'autor de l'*Hiparxiologi* a l'hora de moure's, amb aparent desimboltura, entre l'esfera transcendent i el registre més irònic o fins i tot banal. A diferència d'Eugeni d'Ors, insistia Sabaté Mill, el «xofer de Déu» —tal com anomenava el savi Pompeu Fabra a Pujols— era capaç de matisar les seves elevades especulacions filosòfiques gràcies a «(...) el intenso sabor de sus giros populares y ese quiebro humorístico que tanto prodigaba allí donde otros hubieran engolado la frase». És a dir: el seu afinat sentit de l'humor servia per alleugerir «el inevitable plomo de pedantería que corrientemente suele lastrar la exposición de esta clase de engendros». Tot un sentinella o, si ho preferim, un vigilant en el camp de sègol conscient de la importància de la seva tasca per al conjunt de la comunitat humana a pesar del seu entotsolament, diguem-ne programàtic.

I és que l'aventura creativa d'Adrià Ciurana —com la del celebèrrim Holden Caulfield imaginat per Salinger— parteix del solipsisme més radical. Diem *parteix*, i no pas *desemboca*, de manera ben conscient: l'artista empordanès espigola la realitat a la recerca d'aquells elements —idees o coses, tant se val— que després remugarà a les profunditats del seu cau. Pels lectors que coneguin el llibre *Una solitud massa sorollosa*, de Bohumil Hrabal —per posar un exemple que no és qualsevol—, la comparació pot resultar aclaridora: Hanta, el protagonista, porta mitja vida triturant i premsant llibres en un sòrdid soterrani sense adonar-se que s'està convertint, de forma totalment involuntària, en una persona culta. Del pou de soledat on es porta a terme el reciclatge emparat per l'economia submergida emergeix una cacofonia de veus que poden pertànyer a Goethe, Schelling, Leibniz, Hölderlin, Lao Tse, Erasme de Rotterdam, Hegel, Aristòtil, Plató, Sòcrates, Shopenhauer, Camus, Demòstenes, Schiller, Nietzsche, Kant, Cervantes... És a dir: tota la cultura occidental —amb alguna excepció sinòloga— formaria part d'un mateix embalatge de paper reciclat que, contra pronòstic, acaba essent una escultura d'inequívoca filiació postmoderna. Escriu Hrabal: «Totes les bales [de paper premsat] resplendien enlluernadores, em sabia greu haver de lliurar-les tan aviat, m'hagués agradat gaudir-les més temps, anar devorant amb els ulls aquell espectacle d'imatges superposades com una escenografia teatral, amb el cor pesat de les mosques com a música de fons».

La veritat és que l'obsessió de Hanta recorda, i molt, la que sol caracteritzar personalitats creatives com la d'Adrià Ciurana. Premsar fragments de paper, curiosament escollits segons les imatges o els elements textuais que contenen, és una forma de *collage*. El moviment hipnòtic de la premsa de paper és una música mecànica com la que faria, en cas d'existir, el motor immòbil situat per Aristòtil en l'origen remot de qualsevol moviment. Potser per això Ciurana ha volgut titular la seva exposició *Hipnosi*: perquè l'espectador haurà d'assumir el repte que suposa mirar d'una altra manera, en ocasions a desgrat seu, però en tots els casos enormement enriquidora. En paraules de Miquel Bauçà, un altre profanador de la transcendència: «(...) per comprendre aquestes coses, cal comprendre l'esplendor de la feina dins la fosca, que perfà la nostra ment. Cal conèixer com és l'ànima, com treballa, de debò»; només després sabrem que «el que fem durant el dia, barrinem, imaginem, o sentim és poca-solta i granment miserios, més que un film fet a Pedralbes, comparat amb l'entrellat que elaboren tots els somnis».

Només resta recordar, en darrera instància, que el germà bessó d'Hipnos era Tànatos, aquella mort no violenta que tots portem incorporada. D'aquí les calaveres...

EL GRAN DESPERTAR

Les màquines, animals sense sang,
filles obscures del llunyà Plutó,
el planeta doble, vénen a anunciar
la fi dels temps arcaics,
del misteriós verd de l'aqüífer
i de la misericòrdia dels monjos.

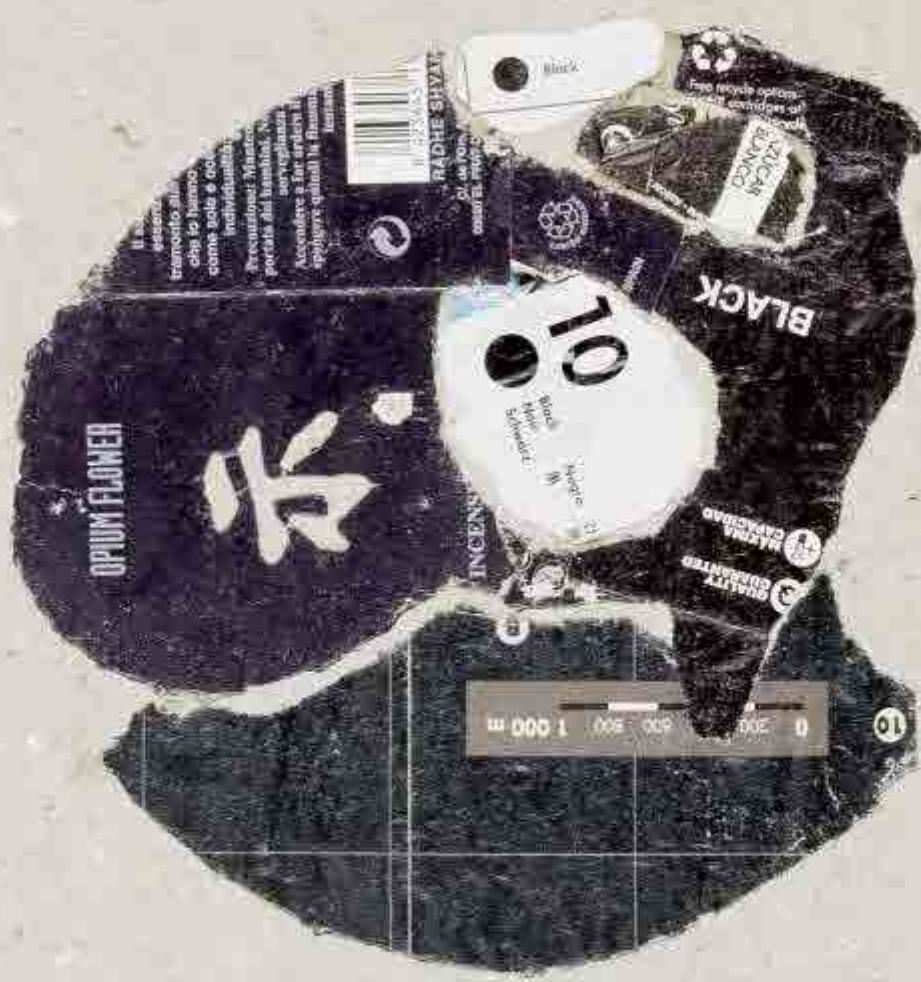
Cal que engreixem els engranatges
i els sensors per escoltar
el cant del cigne de la terra!

Entre d'altres senyals,
quan les màquines es despertin,
a l'horitzó es veurà la sagrada forma
i tots els adeptes ploraran d'alegria.

Què us diré?

Àngel Rodríguez

2014

OPPIUM FLOWER

赤

INCENSE

RACHE SHYAR

CI. de VOI...
caso El. pro...

Il...
tramonto gli...
che lo hanno...
come sole e...
Inchid...
Precauzioni: M...
porata del bamb...
surgelatore...
Accendere e far ar...
appoggiare q...
Intran...

Black

BLACK

ZUCAN
BLANCO

0 200 500 1 000 m

10

QUALITY
CONTROLLED
CANTONADO

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

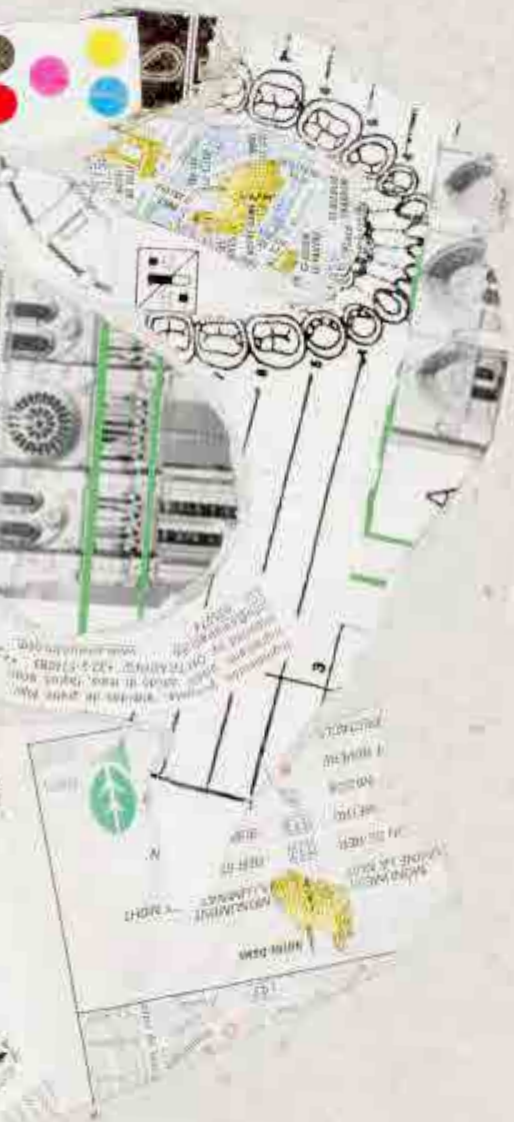
2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

2010 World Expo
Adult - \$25.00
Student - \$15.00
Child - \$10.00

SU TURNO

E69

TIRE

THIS
Gillette
BLADE

CHERRY
LAVENDER

Adrià Ciurana (Figueres, 1985) és llicenciat en belles arts per la Universitat de Barcelona en l'especialitat de pintura. Tot i ser tan jove, el seu currículum ja és ple d'exposicions individuals i col·lectives a espais tan coneguts com la Fundació Tàpies, el Cercle Artístic Sant Lluç, el Centre Cultural la Mercè i la Casa Empordà, entre d'altres. També ha rebut diversos premis i mencions, alguns dels quals de reconeixement internacional, com el Grand Prix de la Biennale Jeune Création Européenne de Montrouge (França) i el Premi Sala d'Art Jove, l'any 2013.

Una idea recurrent en tota la seva obra és la crítica a l'entorn, sobretot a la societat industrial i de consum, tot interpellant directament l'espectador amb temes relacionats amb la utilització dels béns materials i la tecnicitat que ens ve imposada.

El consumisme és vist per Adrià Ciurana des d'una perspectiva crítica, i acostuma a ser el punt de partida de totes les seves creacions; confessa que li fascina el símbol del reciclatge, la cinta de Möbius, i el fa servir com a analogia en moltes representacions.

Hipnosi. Les obres de què es compon «Hipnosi» estan fetes entre els anys 2010 i 2013; són composicions a partir de materials de rebuig com ara papers, fragments d'embalatge, codis de barres i mapes de deixalleries, entre d'altres, els quals donen forma a les més tradicionals *vanités*.

Arran de l'estada al taller de l'artista Joan Vilajoana, Ciurana descobreix un procés de creació que s'adapta a les seves necessitats i que presenta certes reminiscències de la tècnica del gravat i del *collage*. L'artista treballa damunt d'una planxa de conglomerat en què defineix la forma (com les *vanités*), i posteriorment hi estén la pasta de paper de rebuig, que funciona com a suport.

«Continuo col·leccionant símbols de reciclatge. Utilitzo el contenidor de rebuig per al que no sigui paper o pútrid. No vull esborrar l'immortal merda a còpia de remenar-la».

Adrià Ciurana

Diputació de Girona

